

اخبار

بسته پیشنهادی عمار برای سالروز تسخیر لانه جاسوسی

دبیرخانه جشنواره مردمی عمار در آستانه روز ۱۳ آبان، سالروز تسخیر لانه جاسوسی آمریکا و روز ملی مبارزه با استکبار جهانی، فیلم‌هایی را با مضامین ضداستکباری، جهت اکران پیشنهاد می‌کند. در این راستا بسته‌ای با موضوع بازخوانی جنایات و توطئه‌های آمریکا علیه ملت ایران، جهت اکران ارائه می‌شود. علاقه‌مندانی که امکان نمایش فیلم‌ها را در محیط خود اعم از مسجد، حسینیه، مدرسه، دانشگاه، فرهنگسرا، خانه شهید، پارک و... دارند، جهت دریافت این آثار می‌توانند از طریق مراجعه به سامانه اکران جشنواره مردمی عمار نسبت به تهیه این بسته اقدام کنند.

■ ■ ■

آمار فروش نمایش‌های روی صحنه

مجموعه تئاتر شهر در حال حاضر ۲ نمایش «باغ آلبالو» به کارگردانی آتیلا پسیانی و «موش توی پیت حلبی» کار علی هاشمی را روی صحنه دارد که نمایش «باغ آلبالو» در ۱۱ اجرا ۳۳۱۸ تماشاگر داشته که از آن میان ۱۹۴۳ بلیت تمام بها، ۴۳ بلیت نیم‌بها و ۳۳۲ بلیت میهمان ارائه شده است. این نمایش در سالن چهارسو روی صحنه است که ۱۲۴ نفر ظرفیت دارد و تاکنون مبلغ ۳۹۲ میلیون و ۹۰۰ هزار ریال فروش داشته است. نمایش «موش توی پیت حلبی» به کارگردانی علی هاشمی نیز طی ۱۰ اجرای خود در سالن سایه که گنجایش آن ۶۰ نفر است ۶۸۳ تماشاگر داشته است و فروش آن تا پایان هفته گذشته ۴۴میلیون و ۲۰۰ هزار ریال بوده است. فروش نمایش «بیضایی» به کارگردانی سیدمحمد مساوات نیز که در تماشخانه سنگلج روی صحنه است ۶۷ میلیون و ۲۴۵ هزار ریال اعلام شد. تالار هنر نیز که از ۵۱ آبان ادامه اجرای نمایش «پادشاهی که سه پسر داشت» را از سر گرفته است میزان ۴۴۳ تماشاگر بود و مجموع فروش آن مبلغ ۱۷ میلیون و ۷۰۰ هزار ریال بوده است. نمایش «جشن بزرگ بزرگ بزرگ» نیز ۳۳۳ تماشاگر داشت و فروش این نمایش ۳۴ میلیون و ۹۵۰ هزار ریال اعلام شده است.

■ ■ ■

مدیر بخش تئاتر خیابانی جشنواره سراسری تئاتر مقاومت:

تحولات خاور میانه و داعش محور اصلی جشنواره مقاومت خواهد بود

به گزارش ستاد اطلاع‌رسانی جشنواره مقاومت، امیرحسین شفیعی، مدیر بخش تئاتر خیابانی جشنواره سراسری تئاتر مقاومت گفت: سعی خواهیم کرد از سوم تا ششم آذرماه که زمان اجرای نهایی آثار در تهران است آثاری تولید شود که تا سال‌ها برای تئاتر مقاومت به یادگار بماند. پدران ما ۸ سال با دست‌های خالی مقابل دشمن ایستادگی کردند و امروز ما موظفیم با دست‌های پر از آن حماسه‌ها هنر خلق کنیم و جانفشانی‌های‌شان در دوران دفاع‌مقدس را ماندگار کنیم. وی در ادامه افزود: با توجه به وضعیت منطقه باید به تعریف واژه مقاومت نگاهی دوباره بیندازیم. امروز با اتفاقاتی که در خاورمیانه افتاده دایره مقاومت بسیار گسترده‌تر شده و ما در تمام بخش‌هایش سرمایه‌گذاری می‌کنیم و هنرمندان در تمام بخش‌هافعال هستند. مدیر بخش تئاتر خیابانی جشنواره سراسری تئاتر مقاومت با بیان اینکه در جشنواره مقاومت امسال فقط به موضوع ۸ سال دفاع‌مقدس پرداخته نمی‌شود، بیان کرد: اگر چه بخش مهمی از آثار به این موضوع خواهد پرداخت اما ما امسال فلسطین را در اولویت تولید داریم. کارهایی درباره داعش هم خواهیم داشت و باید در این حوزه آثاری را تولید و با دست پر آنها را اجرا کنیم. سعی کردیم در تمام مواردی که بحث اصلی جامعه جهانی و خاورمیانه را تشکیل می‌دهد کار تولید کنیم.

فرج‌الله سلحشور سلامت است

فرزند فرج‌الله سلحشور تاکید کرد حال پدرش رو به بهبود است و خبرهایی مبنی بر وخامت حال این سینمانگر درست نیست. به گزارش مهر، بصیر سلحشور، فرزند فرج‌الله سلحشور کارگردان سینمایی ایران درباره وضعیت جسمی پدرش گفت: برخلاف اخبار منتشر شده که حال پدر را وخیم اعلام کردند، تاکید می‌کنم وضعیت عمومی فرج‌الله سلحشور خوب است و در حال حاضر در منزل استراحت می‌کند. وی درج اخبار بی‌اساس را به دور از اخلاق دانست و بیان کرد: متأسفانه این روزها اخبار ضد و نقیضی درباره حال و روز هنرمندان مطرح می‌شود که اغلب آنها هم نادرست است.

نمایشنامه «باغ آلبالو» یکی از

آثار بحث‌برانگیز آنتوان چخوف است که برای اولین بار در سال ۱۹۰۴ در مسکو روی صحنه رفت. خلاصه داستان از این قرار است که خانم رانوسکایا بازمانده یک خاندان اشرافی، مالک یک باغ بزرگ و قدیمی آلبالو است. او بدهی زیادی بالا آورده و به همین دلیل قرار است باغ در یک حراج فروخته شود. لویاخین تاجر که در گذشته پدر و اجدادش کارگر این خانواده بودند، راه‌حلی برای مشکل ارباب سابقش دارد و به خانم رانوسکایا پیشنهاد می‌دهد تا با تغییر کاربری باغ و ساختن استراحتگاه‌های تابستانی، بدهی‌هایش را بپردازد البته خانم رانوسکایا و اطرافیان‌ش آنچنان غرق در گذشته موهومشان هستند که اصلا به زمان حال فکر نمی‌کنند.

و روز حراج می‌رسد. لویاخین در حراج شرکت می‌کند و برنده می‌شود. لویاخین کارگر سابق باغ که به قول خودش، زمانی پدر و پدربزرگ او را به آشپزخانه آن ساختمان هم راه نمی‌دادند، مالک باغ می‌شود و خانواده رانوسکایا با اندوه باغ را ترک می‌کنند. داستان ظاهری ساده دارد اما توصیفی که چخوف از شرایط روحی، افکار و ارتباطات عاطفی پیچیده کاراکترهایش ارائه می‌کند، آن را به داستانی جالب و فوق‌العاده بحث‌برانگیز تبدیل می‌کند. داستانی تامل‌برانگیز مبنی بر مرگ اشرافیت و پایان آرزوهایی که در چنگال زورآزمایی قدرت به سر آمده و دیگر خبری از عصر اوری و هوی و تاج و تخت و قدرتمنایی نبوده و زمان، حقیقت خود را بر قدرت برتری داده است. تصویری که چخوف از ۲ طرف این ماجرا ارائه می‌کند، جالب توجه است. خانواده ارباب اشراف‌زادگانی هستند که در گذشته زندگی می‌کنند. زندگی اشرافی آنها شرایطی ایجاد کرده که به بن‌بست رسیده‌اند و خانواده اشرافی اما از گذشته‌های موهوم و نبود تصویر درستی از آینده، راه انقراض را می‌پیمایند و در مقابل لویاخین کارگر سابق، در سایه سختکوشی و جدیت و در امروز زندگی کردن پیشرفت می‌کند. به گزارش «هنر آنلاین» اگر نمایش چخوف با پیرنگ باز و نرم در پیش بردن داستان و اتکا بر عنصر زبان فضایی سرد و یأس‌آلود پدید می‌آورد، اجرای پسیانی با فضاسازی صوتی و بصری سیال به‌جای ایجاد موقعیت‌های تخت، با حرکت، به‌جای سکون و با بصری کردن و بیرونی کردن منش آدم‌ها در عناصری همچون لباس، گریم و حرکت، نوعی رازآلودی و رمز در به نمایش آورده و این گنگستی

یادداشتی بر نمایش «باغ آلبالو» به کارگردانی آتیلا پسیانی

مرگ اشرافیت

عظیم از متن مبدأ را سبب شده است. اگر به نوع ادا کردن کلمات نزد کلیدی‌ترین شخصیت نمایش پسیانی یعنی «فیرس» مستخدم ۸۷ ساله «باغ آلبالو» دقت کنیم، آن هم با بازی درخشان فاطمه نقوی که قطعا بهترین بازیگر این نمایش است، متوجه می‌شویم که دیالوگ‌های او به‌گونه‌ای بیان می‌شوند که اساسا لحن و نوع ادا کردن‌شان مهم‌تر از کلمات و محتوایی است که ادا می‌کنند، یعنی بیشتر شبیه به نوعی هذیان‌گویی است و کلمات روزمره و پیش‌یافتاده به شکلی متفاوت ادا می‌شود. وقتی این نوع گفتار را نزد کسی می‌بینیم که به نوعی تنها محافظ و نگهبان این باغ است و در بازخوانی محمد چرمشیر از متن چخوف، به ستون نمایش بدل شده است آنگاه خواهیم فهمید که آن دگردیسی عظیم نمایش پسیانی از طریق تغییرات سبکی و حمله‌ای رادیکال از سوی تجربه‌گرایی به محافظه‌کاری تاریخی شده چخوف رخ داده است. حمله‌ای لایموند که البته با ظرافت انجام شده اما از این اصل یا پس نکشیده که اجرای شخصی در هنر تئاتر مهم‌تر از تاریخ تئاتر است. آن محافظه‌کاری که به چخوف نسبت داده شد، خاصی چخوف نیست، حتی آثار جسورترین نویسندگان تاریخ نمایش همچون اورپبیصد، زنه، کلتس و زیرورد در پهنه تاریخ و با انواع تحلیل‌ها و اصول گسترده‌ای که پیدا می‌کنند، آرام آرام تبدیل به نوشته‌هایی می‌شوند محافظه‌کار که اجزای آنها با اصول، مفاهیمی تحلیل‌های پذیرفته‌شده همیشه‌انگار حق بیشتری دارد، تاجرایی که می‌خواهد باحرکت متفاوت خود، تئاتریکالیته آن نمایش‌ها را احیا کند، حال با درک و سلیقه‌ای به لحاظ زیباشناختی تازه، نکته دیگر

نگاهی به نمایش «یک فیلم مستند داستانی» به نویسندگی و کارگردانی سعید هاشمی‌پور

لکنت در بیان داستان!

تئاتر داستان تبدیل شدن یک توهم به یک واقعیت دستمایه آثار بسیاری در سینما و ادبیات بوده است. به گزارش تسنیم، داستان نمایش «یک‌فیلم مستند داستانی» درباره زن و شوهری است که در زندگی به بن‌بست رسیده‌اند. مرد که وکیل دادگستری است، از شغل همسرش نارضی است و درباره آنچه ممکن است بر سر لوکشین فیلمبردراری – زن در عالم سینما کار می‌کند – رخ دهد، احساس تردید دارد. آنان به این نتیجه رسیده‌اند که از هم جدا شوند و در همین راستا تصمیم به فروختن آپارتمان خود می‌گیرند. حال در انتظار یک خریدار برای خانه هستند. ۲ سارق – یک خواهر و برادر – در قالب مشتری وارد خانه می‌شوند و با تهدید زن، طلا و پول‌های او را به سرقت می‌برند. برادر در خانه می‌ماند و ناگهان مخاطب می‌بند که پسر دست و پا بسته در میانه صحنه است و توسط زن تهدید می‌شود. این خلاصه‌ای است از نمایش سعید هاشمی‌پور که در آن قرار است با یک داستان واقع‌گرا مواجه شویم. در یادداشت کارگردان بر این اثر آمده است: «این نمایشنامه اثری رئالیستی است و به روز که به رغم گذشت سال‌ها، به لحاظ مضمون هنوز هم بشدت تازه و دارای طراوت است. با آنکه داستانی معمولی و پیچیده دارد، اما روابط ژانوشویی و شک‌ها و تردیدهایی که در یک زندگی مشترک به وجود می‌آید را واگواکی می‌کند». طراحی و کارگردانی این اثر نمایشی استیلیزه شده و مینیمال است و سعی شده تماشاگر با قصه همراه شود و به همراه کاراکترها دچار چالش در روایت‌های زندگی شود و از نگاه‌های غفلت‌زده و دور افتاده به سرانجامی مطلوب دست یابد. در این میان برای آنکه غلظت این رئالیسم هم بیشتر شود، نویسنده رویه‌ای ناتواریستی اتخاذ می‌کند. این رویه جایی است که آنچه بر سر زن با بازی ریحانه سلامت می‌آید، به همان شکل و شمایل بر سر زن سارق آمده است

لیوئوف می‌آید، به‌ طور مقطعی وارد زبان نمایش می‌شود و به فضاسازی نمایش کمک زیادی کرده و به موازات فضای صوتی و بصری نمایش در ساختن کلیت اجرا مؤثر است. چهارسو چیند صحنه «باغ آلبالو»، با توجه به دکور و میز گردی که در میان نمایش است تمهید جالب و متفاوتی است اما در یک همچین چینی‌شی طبیعی است که سرعت حرکت‌ها باید بیشتر باشد. گاهی تحرک شخصیت‌ها ریتم کندی پیدا می‌کند و نمایش دچار سکونی می‌شود که شایسته این میزانسنی نیست که نسبت به نمایش و تماشاگر تعریف شده است. در این میان یکی از خلاقیت‌ها و نکات جذاب اجرا این است که خیلی از لحظات با توقف به لحظه‌ای دیگر پیوند می‌خورند، یعنی تغییر زمان و مکان در نمایش از طریق توقف برخی شخصیت‌هاوسخن گفتن

۲ شخصیت دیگر اتفاق می‌افتد که این لحظه‌ای را نگه می‌دارد تا لحظه‌ای دیگر خلق شود که در دل همان لحظه پیشین است، یعنی زمان در درون خود بُعد پیدا می‌کند و تولد می‌یابد. تغییر مکان هم با همین تمهید، فضایی در دل همان فضای قبلی و مکانی به لحاظ نمایشی واحد ایجاد می‌کند؛ همچون عکس، لحظه‌ای متوقف می‌شود، لحظه‌ای زاییده می‌شود، فضایی توقف پیدا می‌کند و فضایی تازه زاده می‌شود و باز فضای قبلی با افزودهای جدید ادامه پیدا می‌کند و اینگونه نمایش مدام ابعاد تازه‌ای پیدا می‌کند که از هر زاویه که دیده شود تجربه‌ای متفاوت خواهد داشت. منظور از سکونی که گفته شد البته این تمهید جذاب نیست، فارغ از آن در صحنه‌هایی که مدتی طولاتی شخصیت‌ها با هم حرف می‌زنند و به یک موضوع مشغول هستند انتظار تحرک بیشتر و جابه‌جایی بیشتری- با توجه به چهارسو بودن صحنه- می‌رود. شاید درباره بازی‌های نمایش پسیانی نشود به راحتی حرف زد. به غیر از حضور درخشان فاطمه نقوی، می‌توان به رها شدن نسبی بهار رهنما در این نمایش اشاره کرد و به نظر می‌رسد پرکاری همواره معضل کلیشهای شدن را به همراه دارد. در کنار اینها اما بازی‌هایی هست که همچنان در کلیشه‌های تئاتر اتفاقا غیرتجربی گیر کرده است و بازی‌هایی که وجود دارد که به لحاظ کیفی قابلیت لازم را ندارد تا صرفا در پیشبرد داستان نمایش. در این مهم خود چرمشیر نویسنده نمایشنامه این نمایش که اصولا بهترین متن‌هایش متن‌هایی است که بر همین عنصر فضاسازی متکی است نقش مهمی داشته است. شاعرانگی که همچون رنگی نرم بر زبان مادام

سولماز نادری بیشتر از هر جای دیگر دیده می‌شود. با اینکه برای او یک تیپ در نظر گرفته شده است تا یک پرسوناژ، او گاهی با زبان پایین شهری حرف می‌زند و جایی با لحنی متفاوت صحبت می‌کند. فقدان یکدستی در بازی درباره ریحانه سلامت نیز صادق است. او در اوج ناکامی‌اش برای چیرگی بر شوهرش یا بهتر است بگوییم بازگرداندن، آرام و خونسرد رفتار می‌کند و این در حالی است که او قربانی این زندگی است. از همین رو نمایش «یک فیلم مستند داستانی» اثری است ناقص و در مرز میان نمایش بودن یا بازسازی یک فیلم معلق. در پی این رویه ممکن است برخی دیالوگ‌ها با وجود تلخی، در این گوناگنی مزره کم‌دی بگیرد. تئاتر می‌تواند محفلی باشد برای بیان ناگفته‌های زندگی در دل داستانی شنآور که اگر به درستی توسط نویسنده و کارگردان نوشته شده و به اجرا درآید، می‌تواند ذهنیتی موثر را برای مخاطبان داشته

فرهنگ و هنر

رویدادها

مراسم رونمایی از سایت و پوستر «فسیان» بر گزار شد

مراسم رونمایی از سایت و پوستر نمایش آیینی «نسیان» با حضور همه عوامل، تنی چند از مسؤولان و هنرمندان و با حضور خبرگزاری‌ها برگزار شد. در این مراسم که عصر دیروز در سازمان رسانه‌ای اوج برگزار شد، سردار سادات حسینی معاون فرهنگی سپاه تهران، احسان خدایرست قائم‌مقام سازمان فرهنگی – هنری بشارت و محمدرضا مداحیان کارگردان نمایش آیینی «نسیان» به ایراد سخن پرداختند. نمایش آیینی «نسیان» آذرماه مصادف با ماه صفر در پردیس تئاتر تهران روی صحنه می‌رود. در این اثر نمایشی، عرفان خدایرست (تهیه‌کننده)، محمدرضا مداحیان (کارگردان)، بلک صفی‌خانی (نویسنده) و جهانگیر الماسی، اردلان شجاع‌کاوه، میرطاهر مظلومی، سیروس کهوری‌نژاد، جواد زیتونی، رامین پورایمان، عباس توفیقی، سیدمجتبی طباطبایی، عامر مسافرآستانه، امید آرامی‌فر و… به ایفای نقش می‌پردازند و صابر خراسانی به روایت قصه خواهد پرداخت. سازمان فرهنگی – هنری بشارت در نمایش آیینی نسیان به عنوان مجری طرح از محمدحجت ذیحودی (دستیار کارگردان و مدیر برنامه‌ریزی)، پیام حسین‌سوری (طراح صحنه)، بهرنگ قدرتی (آهنگساز)، ماهان به‌دودمان (ویدئوآرت)، عامر مسافرآستانه و حمید جوکار(طراحان حرکت)، زاله زکی‌زاده(طراح لباس)، امیر قادری (طراح گریم)، علی رضایی (مدیر تولید) و علی نوری (مدیر روابط عمومی) بهره خواهد برد. گفتنی است که پیش از این نمایش آیینی غبار از همین گروه نمایشی در اسفندماه ۹۳ مصادف با ایام فاطمیه روی صحنه رفته است.

■ ■ ■

ساخت مجموعه مدرنی

برای تئاتر توسط شهرداری تهران در نشست رسانه‌ای مدیرعامل شرکت توسعه فضاهای فرهنگی شهرداری تهران اعلام شد سالن‌های بلک‌باکس این مجموعه آماده بهره‌برداری است. به گزارش مهر، خلیل راحتی، مدیرعامل شرکت توسعه فضاهای فرهنگی شهرداری تهران در این نشست به ارائه توضیحاتی درباره مختصات و زیربنای مجموعه نمایش‌های آیینی صبا پرداخت و گفت: این فضا با کاربری فرهنگی و تجاری با مساحت ۲۰ هزار مترمربع احداث شده است که ۶ هزار مترمربع آن به فضای فرهنگی، ۶ هزار مترمربع آن نیز به فضای تجاری و ۶ هزار مترمربع آن نیز به پارکینگ خودرو اختصاص دارد. وی در ادامه توضیح داد: مجموعه صبا اولین پروژه فرهنگی شهر تهران است که در زیرزمین احداث شده است. این مجموعه دارای یک فضای اجرای تئاتر روباز، یک سالن اصلی که از مدرن‌ترین سالن‌های تئاتر خاورمیانه است و همچنین چند بلک‌باکس است. راحتی درباره زمان بهره‌برداری از مجموعه نمایش‌های آیینی صبا، یادآور شد: تلاش بر این است کل مجموعه تا پایان سال جاری افتتاح شود و بهره‌برداری از آن بر عهده سازمان فرهنگی و هنری شهرداری تهران باشد. این افتتاح در ۳ فاز انجام می‌شود که فاز اول بهره‌برداری از سالن‌های بلک‌باکس مجموعه است که برای اجرای موسیقی و تئاتر طراحی و احداث شده‌اند.

■ ■ ■

مدیرعامل مؤسسه رسانه‌های تصویری: **توسعه شبکه نمایش خانگی فقر سالن سینما در کشور را جبران می‌کند** مدیرعامل جدید مؤسسه رسانه‌های تصویری تاکید کرد با توسعه و تقویت شبکه نمایش خانگی می‌توان فقر سالن‌های سینما در کشور را جبران کرد. به گزارش مهر، مراسم تودیع حسین مسافرآستانه و معارفه مصطفی ابطحی، مدیرعامل قدیم و جدید مؤسسه رسانه‌های تصویری برگزار شد. مصطفی ابطحی، مدیرعامل مؤسسه رسانه‌های تصویری در این مراسم گفت: یک خطی خود بوده و بدون طراحی و خلاقیت در شکل نگارش و کارگردانی به دنبال به صحنه بردن اثر خود هستند، در این خصوص اگر چه انتقاد به شیوه زیستن می‌تواند چراغی برای تاثیر نزد بیننده باشد اما این نگاه مانند نمایش «یک فیلم مستند داستانی» اثر گذار نبوده و به سختی نفس می‌کشد قربانی این زندگی است. از همین رو نمایش «یک فیلم مستند داستانی» اثری است ناقص و در مرز میان نمایش بودن یا بازسازی یک فیلم معلق. در پی این رویه ممکن است برخی دیالوگ‌ها با وجود تلخی، در این گوناگنی مزره کم‌دی بگیرد. تئاتر می‌تواند محفلی باشد برای بیان ناگفته‌های زندگی در دل داستانی شنآور که اگر به درستی توسط نویسنده و کارگردان نوشته شده و به اجرا درآید، می‌تواند ذهنیتی موثر را برای مخاطبان داشته

کنار هم باشد.